

[Tastesen]

ikke mindst i betragtning af, at mellem en tredjedel og halvdelen af sagerne bliver lavet om undervejs i systemet.

På den anden side skal man ikke ved at indføre en sådan ordning bringe nogen i den situation, at de fristes til at udnytte klageadgangen som en slags investering eller udskydelse af nogle udgifter, de ellers ville have.

Om den femte og sidste ting skal jeg sige, at vi helt kan tilslutte os ligestillingen mellem skattemyndigheden og skatteyderen med hensyn til forældelsesreglen.

Udvalget siger, at man finder anledning til at fremhæve, at der som tidligere anført er grund til at antage, at følelsen af retsikkerhed på skatteområdet i første række har forbindelse med, at reglerne på mange områder efterhånden er blevet meget komplicerede. Ja, det er de, det er jeg enig i, men det skyldes – vi kender jo dagens politiske virkelighed – at luften ligesom er svanger med nye ting på skatteområdet til enhver tid, og i en sådan situation kan det måske gå lidt hurtigt. Men så er det væsentligt, at vi efterfølgende i nogle situationer retter på det, så det bliver så teknisk rigtigt udført som muligt.

Hagen Hagensen (KF):

Når vi skal drøfte retssikkerheden på skatteområdet, er det vel naturligt at opstille nogle mål for, hvordan den skal og bør være. Det betyder, at vi først og fremmest må sige, at vi må have klare og forståelige regelsæt, og de skal være så enkle, at man kan fatte dem. Vi skal også sørge for, at der bliver givet tilstrækkelig oplysning om, hvordan regelsættene er. Vi skal sikre os en lovmæssig forvaltning og føre et tilsyn med skatteligningen, der virkelig gør, at den opfylder, hvad den skal. Vi skal have nogle klageregler, som også er til at fatte, og som navnlig betyder, at man også kan få en hurtig afgørelse. Vi skal have nogle opkrævningsregler, der betyder, at man ikke kommer ud for helt tovlige ting, og vi skal naturligvis først og fremmest have en effektiv og ensartet ligning. Vi skal også gennem straffebestemmelser søge at forebygge, at skatteunddragelser overhovedet kommer på tale. Vi skal sørge for, at borgere og myndigheder stilles ens i skatteprocessen, og vi skal først og fremmest have borgernes accept af systemet. Vi skal være ganske klar over, at borgernes irritationstærskel på dette område er særdeles lav.

Nu kunne man naturligvis spørge, om det står så slet til med retssikkerheden på skatteområdet, som debatten af og til kan give udtryk for, og jeg vil da nok – det skal jeg komme tilbage til – sige, at der kan være grunde til, at vi skal se på en række forhold. Men når henses til, hvor mange sager der lignedes pr. år, og hvor relativt få klager der kommer frem – et klageantal, der i øvrigt er faldende, efter at vi har fået skattestyrelsesloven, som altså viser sig at være et godt instrument, som vi kan bygge videre på – må man vel sige, at det på mange områder står endda bedre til, end det gjorde for år tilbage. Vi ser, at antallet af klager til det første egentlige klageorgan, skatterådene, er faldet fra ca. 35.000 til nu 15.000. Vi ser, at landskatteretten, der før lå på en årlig tilgang af ca. 10.000 klager, er kommet ned på 4.500, og vi har vel også fået en noget afkortet behandlingstid ved skatteklageinstanserne.

Men det væsentlige er vel egentlig, at vi navnlig efter skattestyrelseslovens gennemførelse har fået et større antal sager afgjort på lokalt plan, hvor skatteyderen bibringes forståelsen af, hvorfor netop den sag nu må afgøres på den måde, som den bliver afgjort på, og hvor der også fra skatteyderens side på en nem måde kan forebringes en række af de forhold, som de finder skal tages i betragtning ved ansættelsen af netop deres skatteforhold.

Når dette er sagt, vil jeg gerne vende tilbage til en enkelt ting, som hr. Tastesen sagde. Han nævnte, at det undertiden går lidt hurtigt, og derfor er det ikke sikkert, at ordlyden af de skattebestemmelser, der kommer ud fra dette ting, altid er lige klar og i overensstemmelse med, hvad den burde være. Det vil jeg da skrive fuldt og helt under på. Måske skulle formanden for skatteudvalget skrive sig bag øret, at der kan være grund til ofte at give sig noget bedre tid til at udforme lovteksten og lovregelsættene således, at det også kan accepteres af borgerne. Jo mere komplicerede regelsættene er, jo mere vanskeligt bliver det for den enkelte borger og hans hjælpere at klare tingene igennem, og derfor være det understreget, at en mere dybtgående forberedelse af love, også når dette ting har med dem at gøre, er en ønskværdig ting.

Så er der stillet en række ting op, som man godt ville have igennem, og dem synes